

9. maj. 1842

FAKTA

Dato:

9. maj. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 23

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 67; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 73

TRANSSKRIFTION

9 May

Gruelige ere de Efterretninger, vi i disse Dage modtage om den store Ildebrand i Hamburg.¹ – Idag reiser Thorald Læssøe til Tydskland. – Imorgen kommer maaskee min elskelige Moder² hertil Byen for at bo; ogsaa det vil hjælpe meget paa mig.

¹ Store dele af Hamburg nedbrændte i dagene 5.-8. maj 1842.

² Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

jeg midig see for meget; da jeg aldrig med Hensigt har ventt Mødet af jend 29
Diske Hensigt og derfor ikke tør tro, at jeg nogen sinde vil kunne indrette
et Hjem, som jeg ønsker, saa vil jeg gaae den anden Vei, ogreise med det
nødvendigste, og glæde mig ved den Frihed man nyder, naar man saa at sig
fattet er; jeg vil søge min Glæde og min Nydelse i Taal men ikke i det
Skal, og jeg tør dog kæmpes med i Tidsfredshed med Mange, der leve i Osønsked

9 Maj

Gjendige ere de Efterretninger, vi i disse Dage modtage om den store Plud
brand i Plamburg. — Ved reise Thorall Lassøe til Tyskland. — Tommer kommer
maaskee min elskede Moder hørt Bogen for at se, ogsaa vil jeg hjælpe meget paa mig.

10 Maj

Tommeres kom Moder og Louise fra Kallundborg, og vi er her i etter et Hjem
som kan sænkes os, hyggeligt og ventligt, som hin den elskede Kone der boer.
Mange tunge Dage har vi haft, men hendes Sind er blødt og hjerteligt allige
vel, og maatte hun længe leve med os. Det er rent, at hun boer i Kastel
let, hvor til hørte sig saamange Barndomsveninder.

11 Maj

Moderes Ankomst hertil vil vist gjøre, at jeg min spællere kommer ind
i Selskab end tilforn. Det er maaskee for mig at lægge Mærke til
hvordan jeg i saa Henseende har haft det i de 4 Vintre, jeg har tilbragt
her i Bogen paa egen Haand, siden mine Forældre flyttede til Frederiks
værke. Den første Vinter boede jeg hos Javel i Kastellet, og kom aldrig
ind til andre end Leidebrins og Kessøes; den næste Vinter lidt
mere, da jeg boede i Nigs boder og saaledes er det gaaet fremad indtil
den efterhaanden kom i mange Familier og indvolden i lange Par
der næsten hver Aften var inde. Men i Forstningen, naar jeg blev
helt i Selskab syntes jeg, at jeg skyldte Vert og Vertinde at gaae hen
til dem med et minntent Ansigt, som til en Vest, som jo Selskabet
skulde være, men altid fik jeg en Spand Vand over hovedet for at
afkøle min uindvornmelige Varme, barnagtige Glæde, og det hjalp
Da ogsaa saa vel, at jeg lærte Selskabet var mere til at kjæde sig
ved end til at more sig i. Men efterhaanden har jeg lært, at man
for gaae ganske ligegyldig derhen uden mindste Forandring til det Ple
le eller til den Enkelte, og vi har jeg til moret mig, fordi jeg ikke